WIKIVORT
הוורטיס שלנו לכולנו

פרשת פקודי

אלה פקודי המשכן (לח ,כא)

במדרש מובא שישראל דרשו ממשה לערוך להם חשבון מפורט על הוצאות המשכן, ולכן פרשה זו מוקדשת רובה ככולה לחשבון מלאכת המשכן. "פקודי" לשון מניין. על פניו, נשמע שדרישה זו של ישראל חצופה היא מאין כמותה.

וכי חשדו במשה ששלשל מכסף המשכן לכיסו הפרטי?

אך ב"תפארת שלמה" מראדומסק, דרש הרב רעיון נאה: כבר לימדונו חז"ל שבצלאל בן אורי ואהליאב בן אחיסמך "חושבי מחשבות" היו. לאמר: ידעו הם ברוח קודשם מה מדת טהרת הנתינה – ולפי זה שימש הכסף לדבר קדוש יותר.

בכיסופיהם של ישראל שממונם ישמש למטרות נעלות יותר, באו כולם למשה רבינו שיאמר להם להיכן הלכה תרומתו של כל אחד.

לזה אמר משה שכספו שימש לארון, ולזה אמר שהמזבח נעשה מתרומתו. מחשבון זה, נעשה חשבון מפורט ומדוקדק של כל אגורה שנתרמה ושימשה למלאכת המשכן.

יוצא אם כן, שלא דרישה חצופה יש כאן, אלא אהבת הבורא ב"ה ועבודתו הטהורה. משכך, טרחה התורה להקדיש פרשה שלמה למניין התרומות של ישראל קדושים.